

пжтя отъ Дойранъ презъ Селемли за Гевгели. За непосредствена охрана и наблюдение на дадения участъкъ командирътъ на полка назначи 1-а дружина, която изпрати 1-а, 3-а и 4-а роти въ застави, а 2-а рота остана въ резервъ. Останалитѣ части на полка останаха на сжщия си станъ при гр. Дойранъ. При Дойранъ полкътъ остана до 21 май, въ който день замина за Щипъ и излѣзе отъ състава на дивизията си и отъ II армия.

9. ЛОНДОНСКИ МИРЪ

Следъ дълго и мъчително очакване най-после на 18 май 1913 год. се получи съобщение, че мирътъ съ Турция е подписанъ. Радостта отъ това важно събитие бѣ неописуема и се изрази въ гръмогласно и продължително „ура“, което завърши съ кръшни български хора. Радваха се всички войници, че скоро ще се върнатъ по домоветѣ, гдето вече отъ деветъ месеца ги очакваха тѣхнитѣ мили близки.

По случай подписването на мира Негово Величество Главнокомандуващиятъ и военниятъ министъръ издадоха следнитѣ заповѣди по действащата войска:

„Офицери, подофицери и войници,

Нечуванитѣ страдания на нашитѣ сънародници въ седната Отоманска империя, които отдавна терзаеха сърдцата ни, предизвикаха великата борба за освобождаване на поробенитѣ още наши братя.

Офицери, подофицери и войници,

Вие оправдахте съ Вашитѣ действия презъ тази война напълно надеждитѣ на Отечеството и Моята несъкрушима вѣра въ Васъ. Като буенъ планински потокъ се устремихте по Одринскитѣ и Македонскитѣ полета и нищо не бѣше въ състояние да спре Вашия поривъ. Нито непрестаннитѣ дъждове, нито непроходимо калнитѣ пжтища, нито неизбѣжнитѣ лишения отъ облѣкло и обувки, храна и покривъ презъ лютата зима — нищо не Ви попрѣчи. За Васъ нѣмаше умора, за да вървите напредъ и напредъ. Като орли се нахвърлихте Вие на вѣковния врагъ, когато окончателно сломихте, и Вие покрихте съ неуведаема слава българското оржие и възкресихте славнитѣ времена на Крума, Асена и Самуила.

Офицери, подофицери и войници,

Цѣлиятъ свѣтъ гледа съ благоговѣйно удивление на нашето триумфално победоносно шествие и всички бързатъ да ни изкажатъ своитѣ симпатии, като на победители. Българското име е днесъ въ цѣлъ свѣтъ синонимъ на победителъ, на чудовищенъ герой. Нашето приятелство и дружба търсятъ всички днесъ.

Като сподѣлямъ тази Моя радостъ и благородна гордостъ съ своитѣ славни сътрудници, отъ генерала до последния редникъ отъ нашата армия, Азъ имъ благодаря за нечуванитѣ подвизи, за геройското самопожертвуване и се надѣя,